

Forslag

til

Lov om ændring af visse regler om opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom.

Fremsat den 21. oktober 1965 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov nr. 124 af 20. april 1926 om ændring i amtstueforordningen af 8. juli 1840 vedrørende opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 2*, indføjes efter „hver skatte-termin“ ordene „ — for hvilke forfaldstiden for fremtiden skal være henholdsvis den 1. juni og den 1. december —“.

2. I § 2, *stk. 1*, ændres ordene „ved udgangen af henholdsvis juni og december måned“ til „senest henholdsvis 10. juli og

10. januar“ og ordene „1. april og 1. oktober“ ændres til „1. juni og 1. december“.

3. I § 3, *stk. 1*, ændres ordene „efter udgangen af henholdsvis juni og december måned“ til „efter henholdsvis 10. juli og 10. januar“.

4. I § 4 ændres ordene „inden udgangen af henholdsvis juli og januar måned“ til „senest henholdsvis 10. august og 10. februar“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1966.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende forslag til lov om ændring af visse regler om opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom er led i en række foreslåede ændringer af ejendomsbeskatningen, jfr. de samtidig hermed af finansministeren fremsatte lovforslag om ejendomsskyld til staten og om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme og af indenrigsministeren fremsatte lovforslag om den amtskommunale beskatning og om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. Bortset fra en enkelt teknisk ændring svarer iøvrigt nærværende lovforslag til et

lovforslag, der er indeholdt i den betænkning, som den 8. juli 1965 er afgivet af et af finansministeren nedsat udvalg vedrørende forenkling af ejendomsbeskatningen m. v. (betænkning nr. 399-1965).

I henhold til den anførte lov af 20. april 1926 vedrørende ændring af amtstueforordningen gælder der for opkrævningen af amtstueskatterne — altså foruden for de egentlige ejendomsskatter tillige for de andre afgifter, der af amtstuerne opkræves sammen med ejendomsskatterne, f. eks. tiende-bankydelse, renter af kongelige penge, brandkontingent til den almindelige brandforsikring

F. t. l. vedr. opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom.

m. v. — følgende ordning: I de to årlige skatte-terminer (april og oktober terminer) skal der inden udgangen af henholdsvis maj og november måned tilstilles skatteyderne skattekvitteringsblanketter (§ 1); af beløb, der derefter ikke er indbetalt ved udgangen af henholdsvis juni og december måned, skal der erlægges rente med $\frac{1}{2}$ pct. månedlig for hver påbegyndt måned, regnet fra henholdsvis 1. april og 1. oktober (§ 2); de ikke indbetalte beløb + renter inddrives derhos ved udpantning i henhold til restancelister, der udfærdiges efter udgangen af henholdsvis juni og december måned (§ 3); restancelisterne skal være fogden i hænde inden udgangen af henholdsvis juli og januar måned (§ 4).

I praksis bliver skattekvitteringsblanketterne udsendt til skatteyderne umiddelbart før henholdsvis 1. juni og 1. december. Uanset at der således reelt kun er tale om en betalingsfrist for skatteyderne på ca. 1 måned, skal i tilfælde af for sen indbetaling strafrenteberegningen efter de nævnte bestemmelser foretages tilbage fra henholdsvis 1. april og 1. oktober, hvilket igen hænger sammen med, at forfaldstiden for terminerne er fastsat til disse tidspunkter ifølge amtstueforordningens § 1 og specielt for de egentlige ejendomsskatter, statsejendomsskatte-ovens § 83.

Det anførte misforhold mellem den faktiske betalingsfrist og strafrenteperioden må anses for urimeligt og har givet anledning til utilfredshed. Ordningen afviger endvidere fra ordningen med hensyn til de sogne- og købstadkommunale ejendomsskatter, hvor der ikke er det anførte misforhold. For disse skatter er ordningen på grundlag af den kommunale ejendomsskatteovs § 27 den, at skatterne opkræves af kommunalbestyrelsen i to eller flere lige store rater med forfaldstid den 1. i de måneder, kommunalbestyrelsen bestemmer, og at betalingen skal ske inden en af kommunalbestyrelsen fastsat frist efter forfaldsdagen, hvilken frist senest kan være den 3. i den følgende måned. Overskrides betalingsfristen, er kommunalbestyrelsen berettiget til at fordrø skattebeløbet forrentet fra forfaldsdagen med $\frac{1}{2}$ pct. månedlig for hver påbegyndt måned, indtil betaling sker. Skatter og påløbne renter, der ikke er indbetalt senest den 3. i den efter forfaldsdagen følgende måned, bliver derhos at søge inddrevet ved udpantning.

Mens de nævnte kommunale ejendomsskatter for det meste indbetales direkte til kommune-kontorerne eller gennem pengeinstitutter, finder indbetalingen af amtstueskatterne overvejende sted gennem postvæsenet. For at undgå ophobning af postindbetalingerne på de for postvæsenet travleste

perioder omkring månedsskifte har Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet derfor anmodet om, at der finder en vis udskydelse sted af betalingsfristerne for amtstueskatterne.

Nærværende lovforslag går ud på for samtlige de skatter og afgifter af de faste ejendomme, der opkræves af amtstuerne, at fjerne den — i forhold til de nævnte kommunale ejendomsskatter — gældende urimeligt lange strafrenteperiode samt — til imødekommelse af postvæsenets ønsker — at foretage en udskydelse af betalingsfristen til et noget senere tidspunkt end det, der kan fastsættes for de nævnte kommunale ejendomsskatter.

Det foreslås herefter, at der i den omhandlede lov af 1926 gennemføres ændringer, der går ud på, at forfaldstiden for de to årlige skatteperioder fremtidig skal være henholdsvis den 1. juni og den 1. december (ændringsforslag nr. 1), at der af beløb, der ikke er indbetalt senest henholdsvis 10. juli og 10. januar, skal erlægges rente $\frac{1}{2}$ pct. månedlig for hver påbegyndt måned, regnet fra henholdsvis den 1. juni og den 1. december (ændringsforslag nr. 2), at de ikke indbetalte beløb + renter inddrives ved udpantning i henhold til restancelister, der udfærdiges efter henholdsvis 10. juli og 10. januar (ændringsforslag nr. 3), samt at restancelisterne skal være fogden i hænde senest henholdsvis 10. august og 10. februar (ændringsforslag nr. 4).

Det skal bemærkes, at de egentlige statsejendomsskatter — bortset fra ejendomsskylden — påregnes at bortfalde fra og med skatteåret 1966-67, jfr. de samtidig fremsatte lovforslag om ændring af statsejendomsskatteovs og om ejendomsskyld til staten. Ifølge de nævnte lovforslag ændres statsejendomsskatteovs til fremtidig kun at omfatte vurderingsbestemmelserne, samtidig med at det i loven vedrørende statsejendomsskylden bestemmes, at denne opkræves i København, Frederiksberg og købstæderne sammen med de kommunale ejendomsskatter og i øvrigt sammen med de amtskommunale ejendomsskatter. Vedrørende opkrævningen af de amtskommunale ejendomsskatter, der opkræves af amtstuerne, har den kommunale ejendomsskatteovs ikke hidtil indeholdt selvstændige regler, men henvist til reglerne vedrørende opkrævningen af statsejendomsskatterne. Som følge af statsejendomsskatternes forsvinden er der i det samtidig fremsatte lovforslag om ændring i den kommunale ejendomsskatteovs nu blevet udformet selvstændige opkrævningsregler i denne lov også vedrørende de amtskommunale ejendomsskatter. Disse bestemmelser (den foreslåede nye § 28 i den kommunale ejendomsskatte-

lov) svarer til, hvad der i nærværende lovforslag generelt er foreslået med hensyn til alle de skatter og afgifter, amtstuerne opkræver af de faste ejendomme. Gennem henvisningen i loven vedrørende statsejendomsskylden bliver den nævnte nye § 28 umiddelbart anvendelig ved amtstuernes opkrævning af statsejendomsskylden. For at sikre, at de pågældende principper kommer til at gælde

også for de forskellige andre afgifter, amtstuerne opkræver af de faste ejendomme — f. eks. tiende-bankydelse, renter af kongelige penge, brandkontingent til den almindelige brandforsikring m. v. — er det imidlertid nødvendigt, at tillige den omhandlede lov af 1926 bliver ændret som foreslået ved nærværende lovforslag.